

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **P. A.**, zastoupená Mgr. Janou Řezáčovou, advokátkou se sídlem nám. Republiky 18, 669 02 Znojmo, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2016, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 28. 6. 2016, č. j. bylo rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2016, č. j. změněno tak, že účastníci řízení se podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších

předpisů (dále též „zdp“) zvyšuje invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 3.555 Kč měsíčně ode dne 11. 11. 2015. Ve zbytku se toto rozhodnutí potvrzuje.

Rozhodnutím žalované ze dne 3. 3. 2016 byla zvýšena žalobkyni ode dne 5. 1. 2016 výše invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně v částce 3.555 Kč měsíčně.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly doručeny žalované dne 31. 3. 2016, v nichž vyslovila nesouhlas s hodnocením zdravotního stavu, blíže popsala zdravotní obtíže, jimiž trpí. V námitkovém řízení rozhodla žalovaná dne 28. 6. 2016, rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Žalobou ze dne 30. 8. 2016, doručenou zdejšímu soudu dne 31. 8. 2016, setrvala žalobkyně na požadavku zvýšení invalidního důchodu z II. stupně na III. stupeň vzhledem k prodělaným onemocněním, které citovala v obsahu žaloby. Navrhla, aby soud v rámci dokazování nařídil zpracování znaleckého posudku, kterým by byl posouzen její zdravotní stav a v návaznosti na to, aby byla zjištěna míra schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Navrhla proto, aby rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 5. 10. 2016 poukázala na právní úpravu dávky důchodového pojištění, která je odvislá od posouzení zdravotního stavu posuzovaného občana. S ohledem na žalobní námitky navrhla důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně, která je ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Z doposud zjištěného skutkového stavu navrhla zamítnutí žaloby.

K jednání u zdejšího soudu dne 27. 3. 2017 se žalobkyně nedostavila, její neúčast byla řádně písemně omluvena právní zástupkyní podáním ze dne 26. 3. 2017, v němž je uvedeno, že *„žalobkyně nehodlá způsobit průtahy v soudním řízení, souhlasí, aby věc byla projednána a rozhodnuta v její nepřítomnosti.“* Zároveň z neúčasti při jednání se omluvila právní zástupkyně z důvodů náhlého chřipkového onemocnění.

Zástupkyně žalované setrvala na posudkovém závěru PK MPSV ČR v Brně ze dne 27. 2. 2017, navrhla zamítnutí žaloby.

Z posudkové dokumentace OSSZ Znojmo bylo zjištěno, že žádost o zvýšení stupně invalidity podala žalobkyně dne 31. 12. 2015. Posouzena byla lékařem dne 28. 1. 2016 se závěrem, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je středně těžká forma postižení tepen HKK, zdravotní postižení bylo zařazeno pod kapitolu XIII., oddíl D, položka 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 50 %. Den změny stupně invalidity byl stanoven na 5. 1. 2016. Posudek byl posléze podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2016.

V rámci námitkového řízení přezkoumala žalovaná napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám žalobkyně dle ust. § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 7. 6. 2016. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Posudková lékařka vycházela z doložené podkladové i zdravotní dokumentace i z lékařských zpráv doložených k námitkovému řízení a konstatovala, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené dokumentace, ze které vyplývá jistá posudkově významná progresse zdravotního stavu od posledního posouzení dne 27. 2. 2015, nicméně nedosahuje takové závažnosti, která by odpovídala invaliditě III. stupně. Zdravotní stav je již nyní stacionární. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určila Takayasuovu arteritidu s primárním postižením tepen HKK a tepen vycházejících z aortálního oblouku se synovitidou SC kloubu vpravo. Všechny dostupné lékařské nálezy i nově doložené v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu obsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí, sice, že tíže postižení tepen HKK, která je již trvalá, plyne z angiografického vyšetření ze dne 11. 11. 2015. Proto také posudková lékařka změnila datum změny stupně invalidity. Posudkový závěr zněl, že zdravotní postižení odpovídá kapitole IX., oddíl B, položce 4 c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 50 %, takže posuzovaná je invalidní v II. stupni invalidity, a to ode dne 11. 11. 2015.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 27. 2. 2017. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru interního lékařství hodnotila zdravotní stav žalobkyně za její účasti na základě podkladové dokumentace a doložené zdravotní dokumentace uvedené v posudku, který byl účastníkům doručen, zároveň bylo provedeno i vyšetření posuzované v rámci jednání posudkové komise. Lékařské nálezy byly posudkově zhodnoceny, bylo konstatováno, že posuzovaná je od roku 2014 sledována a léčena pro systémové zánětlivé onemocnění cév, tzv. Takayasuovu arteritidu s postižením tepen aortálního oblouku. Postižení v oblasti vertebrálních artérií není hemodynamicky významné. Onemocnění bylo prokázáno v srpnu roku 2014 s celkově vysokou zánětlivou aktivitou. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl u posuzované prokázán již chronický, ale stabilizovaný stav postižení tepen horních končetin – konkrétně dle provedené angiografie v listopadu roku 2015 kolateralizované okluze obou axilárních artérií s hemodynamickou významnou stenózou a dále pravostranná okluze a brachialis rovněž hemodynamicky významná. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně sledována a léčena pro systémové zánětlivé onemocnění cév, jehož zánětlivou aktivitu se zavedenou léčbou podařilo potlačit a remise onemocnění trvala i při udržovací dávce, nicméně v důsledku onemocnění trvalo již chronické nevratné a hemodynamicky významné postižení v oblasti obou axilárních artérií a pravé brachiální artérie, v důsledku kterého jsou horní končetiny prokrveny pouze hraničně a při zátěži končetin dochází k jejich hypoperfuzi. Tíži zdravotního postižení hodnotila posudková komise ve shodě s lékařkou ČSSZ jako srovnatelnou s postižením tepen horních končetin se závažnou poruchou prokrvení horních končetin s jejich závažným onemocněním funkce dle kapitoly IX, oddíl B, položka 4 písm. c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve výši 50 %. Závažnost zdravotního stavu posuzované

však nenaplní kritéria položky 4 písm. d), tedy těžké poruchy prokrvení s přítomností kožních defektů nebo gangrén a naprosté neschopnosti zátěže končetiny. Zvolení položky postižení cév horních končetin lépe vystihuje funkční stav posuzované na rozdíl od hodnocení lékaře OSSZ – jako systémové onemocnění pojiva, protože u posuzované jednoznačně převažují potíže plynoucí z obliterace cév horních končetin nad poruchou funkce některých orgánů. Posudková komise se jednoznačně přiklonila k datu vzniku invalidity stanovenému lékařem žalované, tedy ke dni 11. 11. 2015. Dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav funkčně srovnatelný s postižením cév horních končetin se závažnou poruchou jejich prokrvení a funkce, se zařazením dle kapitoly IX, oddíl B, položka 4 písm. c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve výši 50 % ode dne 11. 11. 2015 (angiografické vyšetření) odpovídá invaliditě II. stupně.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**. Zásadní žalobní námitkou bylo určení stupně invalidity. Soud si za tímto účelem vyžádal posudek PK MPSV ČR v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobkyně a na základě všech existujících lékařských nálezů došel, že zjištěné rozhodující zdravotní postižení, které bylo podrobně funkčně zaznamenáno, neodpovídá III. stupni invalidity, nýbrž II. stupni invalidity podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zdp, avšak ode dne 11. 11. 2015, tj. dnem angiografického vyšetření. Vůči samotnému posudku žalobkyně nevznesla námitky. Soud zhodnotil vypracovaný posudek PK MPSV ČR v Brně jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Nebyly shledány z hlediska medicínského podklady pro zvýšení stupně invalidity, pak soud nemaje medicínské znalosti, nemohl takto učinit dle vlastní úvahy, mj. zejména i proto, že lékařské nálezy neprokazovaly relevantnost této skutečnosti.

Závěry citovaného posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 27. března 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová